

Sygn. akt: WZ 2/16

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

w sprawie ppłk. rez. M. W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne, po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2016 r., zażalenia obrońcy oskarżonego ppłk. rez. M. W. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 marca 2016 r., sygn. akt So [...] o nieuwzględnieniu wniosku obrońcy oskarżonego o wyłączenie z niniejszej sprawy części zarzutów, tj. z pkt. XIV aktu oskarżenia i i przekazanie ich celem rozpoznania do Sądu Rejonowego w G.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Ppłk rez. M. W. został oskarżony o popełnienie, wspólnie z innymi osobami (4), czternastu przestępstw określonych w art. 258 § 1 k.k., art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i inne (So [...]).

Postępowanie sądowe toczy się przed Wojskowym Sądem Okręgowym w P.. W trakcie rozprawy w dniu 2 marca 2016 r. obrońca oskarżonego ppłk. rez. M. W. złożył wniosek na podstawie art. 649 § 1 k.p.k. w zw. z art. 650 § 1 k.p.k. o wyłączenie z niniejszej sprawy i przekazanie do sądu powszechnego właściwego

rzeczowo i miejsca, tj. Sądu Rejonowego w G., części zarzutów, tj. punktu XIV aktu oskarżenia.

Wojskowy Sąd Okręgowy w P. postanowieniem wydanym w trakcie rozprawy tego wniosku nie uwzględnił uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga łącznego rozpoznania przez ten sąd wszystkich przedstawionych temu oskarżonemu zarzutów.

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca tego oskarżonego zarzucając temuż orzeczeniu:

- „1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na naruszeniu art. 650 § 1 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 649 § 1 kodeksu postępowania karnego poprzez niewłaściwe ich zastosowanie i uznanie, iż nie zachodzą wskazane w nich przesłanki, tj. iż wyłączeniu części materiałów i przekazaniu ich do rozpoznania przez sąd powszechny sprzeciwia się dobru wymiaru sprawiedliwości,
2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia polegającą na naruszeniu art. 94 kodeksu postępowania karnego, tj. sporządzenie postanowienia z naruszeniem tego przepisu tj. bez faktycznego uzasadnienia - jedynie lakoniczne powtórzenie sformułowania kodeksowego dotyczącego „dobry wymiaru sprawiedliwości”,
3. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez niesłuszne uznanie, iż dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby wątek tzw. przestępstw powszechnych tj. z ustawy o prawie autorskim, rozpoznawany był przez Sąd Wojskowy”.

W oparciu o to skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie złożonego wniosku ewentualnie o uchylenie tegoż postanowienia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 14 marca 2016 r. (So [...]) Wojskowy Sąd Okręgowy w P. nie uwzględnił zażalenia skarżącego i przekazał przedmiotowe zażalenie wraz z aktami sprawy Sądowi powołanemu do jego rozpoznania.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie zauważyć należy, że z uzasadnienie zażalenia wynika, że jest ono skierowane przeciwko postanowieniu Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 sierpnia 2015 r., co Sąd Najwyższy odczytuje jako oczywistą pomyłkę skarżącego, gdyż z części dyspozytywnej zażalenia wynika jednoznacznie, że jest ono skierowane przeciwko postanowieniu tego Sądu z dnia 2 marca 2016 r.

Zgodzić się należy ze skarżącym, że uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest lakoniczne, jednakże w przedmiotowej sprawie, uwzględniając to, że zostało ono wydane w trakcie rozprawy do protokołu, jest ono wystarczające.

Sąd pierwszej instancji jednoznacznie podkreślił, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga łącznego rozpoznania wszystkich podniesionych w akcie oskarżenia przeciwko oskarżonemu ppłk. rez. M. W. zarzutów.

Już z wniosku skarżącego jasno wynika, że domaga się on wyłączenia i przekazania do rozpoznania Sądowi powszechnemu tylko jednego z czternastu zarzutów postawionych temu oskarżonemu.

W sytuacji, gdy już toczy się postępowanie sądowe oczywiste jest, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga łącznego ich rozpoznania, a sprzeciwia się odrębnemu prowadzeniu (w przyszłości) procesu w zakresie jednego z czternastu zarzutów postawionych oskarżonemu.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[l.n]